

- Hageja väidab lisaks, et täitematerjali maks on kaudne maks, mis on kehtestatud täitematerjalide tarbimisele ja mida (Ühendkuningriigi valitsus) kavatseb lubada ettevõtjatel, kes täitematerjale kaevandavad ja ärieesmärkidel kasutavad, edasi anda oma klientidele. Hageja väidab, et kiltsavi tootjad (sealhulgas hageja) oleks saanud kiltsavi soodustustest tuleneva majandusliku eelise edasi anda kiltsavi madalamate hindade näol, mida nad ka tegelikult tegid.
- Hageja väidab lisaks, et samal põhjusel ei saaks tasumata täitematerjali maksu kogu summa tagasinõudmine tagada, et taastatakse varasem olukord, ja see võiks täiendavalt kahjustada konkurentsi, kuna see viiks selleni, et kiltsavi tootjatelt (sealhulgas hagejalt) nõutakse tagasi rohkem, kui on nende poolt tegelikult saadud eelis.
- Hageja väidab vastavalt, viidates kohtuasjadele T-473/12, *Aer Lingus vs. komisjon* (ECLI:EU:T:2015:78), ja T-500/12, *Ryanair vs. komisjon* (ECLI:EU:T:2015:73), et ainus riigiabi, mida kiltsavi tootjatelt tagasi saab nõuda, on nende poolt tegelikult saadud eelis ja summa, mis neile alles jäi.
- Viimaks väidab hageja, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kohaldanud valesti ERTL artiklit 108 ja/või nõukogu määruse (EÜ) 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artiklit 14 ja/või teinud ilmselge hindamisvea selles osas, milles vaidlustatud otsuses on nõutud, et kiltsavi tootjatelt nõutakse tagasi täitematerjali maksu kogu summa, mille tasumisest nad olid kiltsavi soodustuste alusel vabastatud, ilma et ühegi vähendamisega võetaks arvesse kiltsavi tootjate poolt soodustuste edasiandmist oma klientidele.

2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsust käsitlevat EL-i põhimõtet

Hageja väidab, et tema poolt eksporditud kiltsavi pealt tasumata täitematerjali maksu kogu summa tagasinõudmine temalt, vastuolus nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 14 lõikega 1, ei oleks proportsionaalne ühegi rahalise eelisega, mis temale abi andmisega tekib. Hageja andis kõik täitematerjali maksust tema jaoks tulenevad soodustused edasi oma klientidele ja selle tasumata täitematerjali maksu tagantjärele tagasinõudmine tema klientidelt oleks praktiliselt võimatu.

14. juunil 2016 esitatud hagi – Lidl Stiftung versus EUIPO – Primark Holdings (LOVE TO LOUNGE)

(Kohtuasi T-305/16)

(2016/C 287/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kefferpütz ja A. Berger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Primark Holdings (Dublin, Iirimaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „LOVE TO LOUNGE” – ELi kaubamärk nr 8 500 548

Menetlus EUIPO-s: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 9. märtsi 2016. aasta otsus asjas R 489/2015-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse ja tunnistada ELi kaubamärk nr 8 500 548 kehtetuks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt;
- mõista EUIPO menetlusega seoses kantud kulud välja menetlusse astujalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artiklite 75 ja 76 rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

13. juunil 2016 esitatud hagi – Marsh GmbH versus EUIPO (ClaimsExcellence)

(Kohtuasi T-308/16)

(2016/C 287/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Marsh GmbH (Frankfurt Maini ääres, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Riegger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „ClaimsExcellence” – registreerimistaotlus nr 13 847 462

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. aprilli 2016. aasta otsus asjas R 2358/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista menetluskulud, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluse kulud välja EUIPO-lt.